

Opravična št.:

Up-164/03

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2005:Up.164.03

Akt:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 217/2001 z dne 20. 2. 2003 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. Kp 437/2000 z dne 10. 5. 2001 in s sodbo Okrožnega sodišča v Murski Soboti št. K 144/99 z dne 5. 5. 2000

Izrek:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 217/2001 z dne 20. 2. 2003 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. Kp 437/2000 z dne 10. 5. 2001 in s sodbo Okrožnega sodišča v Murski Soboti št. K 144/99 z dne 5. 5. 2000 se ne sprejme.

Evidenčni stavek:

Sklepanju sodišč, ki v izpodbijanih sodbah, ob upoštevanju pritožničinega zagovora in oceni dokaznega gradiva, prepričljivo utemeljijo in obrazložijo, zakaj pritožnica dejanja ni storila v silobranu, ni mogoče odreči razumne presoje. Zato za kršitev 22. člena Ustave očitno ne gre.

Pritožnica zatrjevane kršitve enakosti položajev v kazenskem postopku ni z ničimer izkazala. Zato teh očitkov, ki bi bili lahko upoštevni z vidika 22. člena Ustave, Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti.

Za obravnavo očitkov zatrjevane kršitve prvega odstavka 23. člena in 29. člena Ustave, ni podana procesna predpostavka vsebinskega izčrpanja pravnih sredstev.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

5.3.13.18 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Enakost orožij (22, 14).

5.3.13.13 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Neodvisnost (23).

5.3.13.14 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Nepristranskost (23).

5.3.13 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31).

Pravna podlaga:

Člen 22, 23, 29, Ustava [URS]

Člen 55.2.1, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Polno besedilo:**

Up-164/03-6

4. 1. 2005

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž., ki jo zastopa B. B., odvetnik v Z. Z., na seji senata dne 22. decembra 2004 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 217/2001 z dne 20. 2. 2003 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. Kp 437/2000 z dne 10. 5. 2001 in s sodbo Okrožnega sodišča v Murski Soboti št. K 144/99 z dne 5. 5. 2000 se ne sprejme.

Obrazložitev

A.

1. S prvostopenjsko sodbo je bila pritožnica spoznana za krivo kaznivega dejanja umora po prvem odstavku 127. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. - v nadaljevanju KZ), storjenega v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti. Izrečena ji je bila kazen dveh let in šestih mesecev zapora. Drugostopenjsko sodišče je pritožbo pritožničinega zagovornika zavrnilo in potrdilo izpodbijano prvostopenjsko sodbo. Zoper pravnomočno odločbo je pritožničnin zagovornik vložil zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je Vrhovno sodišče zavrnilo.

2. Pritožnica v ustavni pritožbi zatrjuje zmotno ugotovitev dejanskega stanja in napačno uporabo prava ter kršitve 22. člena, prvega odstavka 23. člena in 29. člena Ustave. Navaja, da so sodišča povsem ignorirala uporabo silobrana, ki ga določa 11. člen KZ. Do tega vprašanja naj se ne bi opredelilo niti Vrhovno sodišče, ki je po mnenju pritožnice po nepotrebem le kritiziralo ponavljanje pritožbenih navedb v zahtevi za varstvo zakonitosti. Navedeno naj bi pomenilo kršitev pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Drugi vidik kršitve pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave pritožnica utemeljuje s sklicevanjem na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-92/96 z dne 21. 3. 2002 (Uradni list RS, št. 32/02 in OdlUS XI, 45). V zvezi s tem pritožnica navede, da se v spisu Okrožnega sodišča v Murski Soboti št. K 144/99 na l. št. 24 in 25 še vedno nahaja uradni zaznamek o njeni izjavi, ki jo je dala policiji.

B.

3. Ustavno sodišče je vpogledalo v spis Okrožnega sodišča v Murski Soboti št. K 144/99.

4. Kolikor se očitki pritožnice v zvezi z vprašanjem, ali je bilo njeno dejanje storjeno v silobranu ali ne, nanašajo na zmotno in nepopolno ugotovitev dejanskega stanja ter na uporabo prava, ji je treba pojasniti, da to ne more biti predmet presoje Ustavnega sodišča. Ustavno sodišče namreč ni instanca sodiščem, ki odločajo v kazenskem postopku, in v okviru ustavne pritožbe ne presoja samih po sebi nepravilnosti pri ugotovitvi dejanskega stanja ter pri uporabi materialnega in procesnega prava. V skladu s prvim odstavkom 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) Ustavno sodišče presoja le, ali so bile iz izpodbijanimi posamičnimi akti kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine. Tako lahko v zvezi s postopkom ugotavljanja dejanskega stanja in z dokazno oceno sodišč Ustavno sodišče presoja le, ali so bila v postopku spoštovana ustavna jamstva procesne narave, v zvezi z uporabo materialnega prava pa, ali temeljijo izpodbijane odločbe na kakšnem, z vidika varstva človekovih pravic nesprejemljivem pravnem stališču ali če so tako očitno napačne ter brez razumne pravne obrazložitve, da bi jih bilo mogoče označiti za samovoljne oziroma arbitrarne. Slednje bi namreč lahko predstavljalo kršitev pravice iz 22. člena Ustave. Tega pa izpodbijanym sodbam ni mogoče očitati, saj so sodišča ob upoštevanju pritožničinega zagovora in ocene dokaznega gradiva prepričljivo utemeljila in obrazložila, da pritožnica očitane kaznivega dejanja ni storila v silobranu, ker ni šlo za istočasni napad oškodovanca. Takšnemu sklepanju ni mogoče odreči razumne presoje. Zgolj nezadovoljstvo z odločitvijo pa za izkaz kršitve človekove pravice ne zadošča.

5. Po določbi 22. člena Ustave je vsakomur zagotovljeno enako varstvo njegovih pravic v postopku pred sodiščem in pred drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, ki odločajo o njegovih pravicah, dolžnostih ali pravnih interesih. V čem naj bi bila podana zatrjevana kršitev "enakosti položajev v kazenskem postopku", pritožnica ni izkazala. Zato Ustavno sodišče teh očitkov ni moglo presoјati.

6. Očitki pritožnice, da se Vrhovno sodišče ni opredelilo do navedb v zahtevi za varstvo zakonitosti, "da je bilo kaznivo dejanje storjeno v silobranu", bi bili lahko upoštevni z vidika 22. člena Ustave. Očitek pritožnice ni utemeljen. Kot izhaja iz obrazložitve izpodbijane sodbe (str. 2 in 3), je Vrhovno sodišče pritožnici pojasnilo, da se vsebina njenih navedb v tem delu nanaša le na zmotno ugotovitev dejanskega stanja, ki ga kot razlog z zahtevo za varstvo zakonitosti ni mogoče uveljavljati. Pri tem je še navedlo, da je v razlogih prvostopenjske sodbe (str. 6 in 7) prepričljivo pojasnjeno, kako je storitev kaznivega dejanja potekala. Kot izhaja iz obrazložitve izpodbijane sodbe, je Vrhovno sodišče tudi samo ocenilo, da se Višjemu sodišču zaradi ugotovitve, da obsojenka ni ravnala v silobranu, z uporabo določbe tretjega odstavka 11. člena KZ sploh ni bilo treba ukvarjati. Navedena določba bi po oceni Vrhovnega sodišča prišla v poštev le, če bi šlo za primer prekoračitve silobrana. Glede na navedeno za kršitev pravice iz 22. člena Ustave očitno ne gre.

7. Ustavno sodišče pritožničinim očitkov kršitve pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave, ki naj bi bila v tem, da se v spisu Okrožnega sodišča v Murski Soboti še vedno nahaja uradni zaznamek o izjavi, ki jo je dala policiji, in o kršitvi procesnih jamstev iz 29. člena Ustave, vsebinsko ni moglo presoјati. Po določbi prvega odstavka 51. člena ZUstS je eden o pogojev za dopustnost ustavne pritožbe tudi ta, da so zoper izpodbijani akt izčrpana vsa pravna sredstva, kar pomeni, da mora pritožnik pred vložitvijo ustavne pritožbe izčrpati vsa pravna sredstva tudi po vsebini. To pomeni, da mora že v teh pravnih sredstvih uveljavljati tiste kršitve, na katere se sklicuje v ustavni pritožbi (tako Ustavno sodišče npr. v odločbi št. Up-41/96 z dne 25. 4. 1996, OdlUS V, 69).

Pritožnica navedenih kršitev ni zatrjevala ne v pritožbi zoper prvostopenjsko sodbo in ne v zahtevi za varstvo zakonitosti.

To pomeni, da procesna predpostavka vsebinskega izčrpanja pravnih sredstev za obravnavanje teh očitkov v postopku z ustavno pritožbo ni podana.

8. Ker z izpodbijanimi sodbami niso bile kršene človekove pravice, kot jih zatrjuje pritožnica, Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo.

C.

9. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje drugega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednik senata dr. Zvonko Fišer ter člana dr. Ciril Ribičič in dr. Mirjam Škrk. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednik senata

dr. Zvonko Fišer

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:

2. 4. 2003

Datum odločitve:

4. 1. 2005

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

nesprejem ustavne pritožbe

Objava:

Dokument:

US24244